

معجزه توبه و این که چگونه حَرّ متوجه شد باید کس دیگری باشد

شماره پرسش: ۳۵۶۷۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۲/۵/۸ ۱۱:۲۱:۴۶

متن پرسش

سلام استاد: به مدت من زیاد افکار غلطی نسبت به امور جنسی داشتم. الان بشدت پشیمانم. می‌ترسم قیافه برزخی بنده بد شده باشد و بمیرم و بی آبرو شوم و در پیشگاه امامان و خدا تا ابد شرمنده بمانم. یا اگر خدا من را کلا نبخشد چی؟ مدام خود را سرزنش می‌کنم. عذاب وجدان دارم. و مدام گریه می‌کنم. بی‌نمازی‌ها داشتم. خشم و بد‌دهنی. سوء ظن به همسرم. اصلاً به روح آشفته که بهتره نگم چطور آدمی (هیولا) بودم!! . معلوم نیست چه چهره و بدن قیامتی برای خود ساخته‌ام. آیا با به توبه ما سریع برمی‌گردیم به یک بدن برزخی و قیامتی خوب؟ یا زمان می‌برد که بدن بد ما به خوب تبدیل شود؟ ذکری راهی نمازی چیزی نداره؟ دارم دیونه تر میشم از این افکار. عده ای هم که این وسط اذیت شدن. میگن هرگز نمی‌بخشیمت. که دیگر حال من رو بد از بدتر میکنه حرفاشون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عظمت توبه با نظر به سیره انسان‌های کامل همچون علی «علیه‌السلام» غوغا می‌کند و به‌کلی شخصیت انسان را تغییر می‌دهد و جهان و ساحت او را متفاوت می‌گرداند؛ وقتی انسان در میدان توبه همچنان خود را حاضر نگه دارد. ملاحظه نکرده‌اید معجزه توبه را که چگونه از آن «حَرّ»، حَرّی ساخت که به گفته حضرت صادق «علیه‌السلام» **أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: إِنَّ الْحُرَّ حَرٌّ عَلَى جَمِيعِ أَحْوَالِهِ إِنْ نَابَتْهُ نَائِبَةٌ صَبَرَ لَهَا وَ إِنْ تَدَاكَتْ عَلَيْهِ الْمَصَائِبُ لَمْ تَكْسِرْهُ وَ إِنْ أُسِرَ وَ قُهِرَ وَ أُسْتُبِدَلَ بِالْيُسْرِ عُسْرًا كَمَا كَانَ يُوسُفُ الصِّدِّيقُ الْأَمِينُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لَمْ يَضُرَّ حُرِّيَّتَهُ أَنْ أُسْتُعِيدَ وَ قُهِرَ وَ أُسِرَ وَ لَمْ تَضُرَّهُ ظُلْمَةُ الْجُبِّ وَ وَخَشْتُهُ وَ مَا نَالَهُ أَنْ مَنْنَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَجَعَلَ الْجَبَّارَ الْعَاتِيَّ لَهُ عَبْدًا بَعْدَ إِذْ كَانَ لَهُ مَالِكًا فَأَرْسَلَهُ وَ رَحِمَ بِهِ أُمَّةً وَ كَذَلِكَ الصَّبْرُ يُعْقِبُ خَيْرًا فَاصْبِرُوا وَ وَطَّنُوا أَنْفُسَكُمْ عَلَى الصَّبْرِ تَوَجَّرُوا**

آزاد مرد در همه احوال آزاد مرد است اگر گرفتاری برایش پیش آید، صبر کند، و اگر مصیبت‌ها بر سرش ریزد، او را شکسته نکند، اگر چه اسیر شود و مغلوب گردد و سختی جایگزین آسایشش شود، چنان که یوسف صدیق امین صلوات الله علیه را بردگی و مغلوبیت و اسارت زیان نبخشید، و تاریکی و ترس چاه و آنچه بر سرش آمد زیانش نزد خدا بر او منت گذارد و ستمگر سرکش را بنده او کرد، بعد از آنکه مالک او بود، خدا او را برسالت فرستاد و بسبب او به امتی رحم کرد، صبر این چنین است، و خیر در پی دارد، پس شکیا باشید و دل بشکیائی دهید تا پاداش ببینید.

و این به جهت آن بود که در منظر خود، شخصیت امام حسین «علیه‌السلام» را احساس کرد و دید

باید کس دیگری باشد. موفق باشید